

YARGITAY

9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2013/9618
Karar No. 2014/5230
Tarihi: 20.02.2014

İlgili Kanun / Madde
4857 S.İşK/32

- **SAVUNMA HAKKININ KISITLANAMAYACAĞI**
- **TANIK SAYISININ SINIRLANDIRILAMAYACAĞI**
-

ÖZETİ Davalı vekili 06.06.2013 tarihli dilekçesiyle feshin haklı nedene dayandığını ispatlamak için sekiz tanığın isim ve adresini sunarak tüm tanıklarının dinletmek istediğini belirtir dilekçe vermiştir. Mahkemece 23.05.2013 tarihli ara kararın ve tensip ara kararın yerine getirmediği gerekçesiyle tanık dinletme talebinden vazgeçmiş sayılmasına karar verilmişse de, tensip ara kararında masrafa yönelik açık anlaşılır bir açıklama olmadığı, 23.05.2013 tarihli celsede ise seçilecek iki tanık için kesin süre verildiği, söz konusu ara kararın savunma hakkını kısıtlar nitelikte olduğu, davalı tarafın gösterdiği tüm tanıkları için açık ve anlaşılır usule uygun kesin süre verilmesi gerektiği gözetilmeden yazılı şekilde karar verilmesi bozma nedenidir

DAVA :Davacı, feshin geçersizliğine ve işe iadesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği hüküm altına almıştır.

Hüküm süresi içinde davalı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi E.Sevgi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

A) Davacı İsteminin Özeti:

Davacı vekili; müvekkilinin 01/10/2010-27/11/2012 tarihleri arasında davalı işyerinde satış direktörü olarak çalıştığını, iş akdinin İş Yasasının 25/II maddesi uyarınca haksız nedenle feshedildiğini, feshin geçersizliği ile müvekkilinin işe iadesini, işe iade edilmemesi halinde boşa geçen süre ücreti ile işe başlatılmaması halinde ödenmesi gereken tazminatın tespitini talep ve dava etmiştir.

B) Davalı Cevabının Özeti:

Davalı vekili; davacının iş akdinin İş Yasasının 25/II maddesi uyarınca feshedildiğini, davacının şirket içi amiri ve genel müdürü ve bazı iş arkadaşları hakkında asılsız ithamlar ve onur kırıcı söylemlerde bulunduğunu, bu nedenle feshin haklı nedene dayandığını, davanın reddine karar verilmesini ileri sürmüştür.

C) Yerel Mahkeme Kararının Özeti:

Mahkemece feshin haklılığı ispatlanmadığından davanın kabulü yönünde hüküm kurulmuştur.

D) Temyiz:

Kararı davalı vekili temyiz etmiştir.

E) Gerekçe:

Taraflar arasındaki uyuşmazlık mahkemece davalı vekiline seçeceği iki tanığı için verilen kesin sürenin usule uygun olup olmadığı dolayısıyla davalı tarafın savunma hakkının kısıtlanıp kısıtlanmadığı noktasında toplanmaktadır.

Mahkemece 23.05.2013 tarihli ön inceleme duruşmasında iki numaralı ara kararıyla davalı vekiline “Davalı tarafa 2 hafta kesin süre vererek başvuruda bulunmak sureti ile listede yer alan tanıklarından seçecekleri iki kişi adına usulüne uygun meşruhatlı davetiye tebliğine, davetiye masrafı olarak 16,00 TL ile tanıklık ücreti olan 40,00 TL masrafın davalı tarafından 2 hafta kesin süre içerisinde mahkeme veznesine depo edilmesine , tanıkların adresi yanlış bildirildiğinde, tanıklara yanlış adres bildirmekten dolayı tebligat yapılamadığında veya tanıklar duruşmada hazır edilmediği takdirde davalı tarafın tanık dinletme hakkından vazgeçmiş sayılacağına kendisine ihtarına (ihtar yapıldı)” şeklinde kesin süre verildiği görülmektedir.

Davalı vekili 06.06.2013 tarihli dilekçesiyle feshin haklı nedene dayandığını ispatlamak için sekiz tanığın isim ve adresini sunarak tüm tanıklarının dinletmek istediğini belirtir dilekçe vermiştir. Mahkemece 23.05.2013 tarihli ara kararın ve tensip ara kararın yerine getirmediği gerekçesiyle tanık dinletme talebinden

vazgeçmiş sayılmasına karar verilmişse de, tensip ara kararında masrafa yönelik açık anlaşılır bir açıklama olmadığı, 23.05.2013 tarihli celsede ise seçilecek iki tanık için kesin süre verildiği, söz konusu ara kararın savunma hakkını kısıtlar nitelikte olduğu, davalı tarafın gösterdiği tüm tanıkları için açık ve anlaşılır usule uygun kesin süre verilmesi gerektiği gözetilmeden yazılı şekilde karar verilmesi bozma nedenidir.

F) Sonuç:

Temyiz olunan kararın, yukarıda yazılı nedenden dolayı BOZULMASINA, bozma sebebine göre sair temyiz itirazlarının bu aşamada incelenmesine yer olmadığına, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 20.02.2014 gününde oybirliğiyle karar verildi.